

"De laatste trein"

de laatste trein

ik zoek beschutting

tegen de tocht

bij kale muren

de muziek is oud

sterft in klanken

tussen roestige spanten

neon brandt koud

in dit oord waar mijn

reis ruw is verstoord

wacht gelaten op

de laatste trein die

er al lang had moeten zijn

weet dat die nog gaat komen

met wagons uit mijn dromen

ik heb hem al eerder gezien

stellen met geboorte en jeugd

rijtuig en met beslagen ramen

de kussen en afscheid in tranen

ik hoor en voel de lucht

al dikker worden bij

zijn nadering van het station

maar in lichte flitsen

van ogen en gezichten razen

wagons in volle vaart voorbij

laten mij alleen

gestrand op een donker perron

zonder trein op weg naar de zon

wil melker

26/02/2015

www.wilmelkerrafels.deds.nl

© februari 2015, wil melker, BasicPublishing.nl